inBeweging #2

augustus/september 2012 / nieuwsbrief van de agn

Toch nog een het nazomer?

redactioneel

Dit is alweer de tweede uitgave van inBeweging, de nieuwsbrief van de Anarchistische Groep Nijmegen (AGN). Ook dit keer weer met achtergrond bij activiteiten, een agenda, reflectie en verdieping.

Met dit nummer willen we de aftrap geven voor een jaar vol inspirerende sociaal-radicale acties en activiteiten, door een overzicht bieden van dingen die er in en buiten Nijmegen georganiseerd worden binnen de links-radicale beweging, zoals acties, gevangenen solidariteit en info-avonden. Maar ook de diverse activiteiten in de verschillende collectieve- en zelfwerkzaamheidsplekken in Nijmegen, zoals feestjes in collectief eetcafé de Plak of eten tegen grenzen bij Mulawan. Verder zul je in dit nummer o.a. aantreffen: de actuele studentenstrijd in Chili en Quebec (Canada), hoe je te organiseren als student, een boekbespreking, stemmen? Niet! of toch wel? en nog veel meer.

Voor ons is deze nieuwsbrief een onderdeel van een bredere strijd tegen de toenemende repressie, verrechtsing en maatschappelijke vertrutting. Door de onderlingen verbanden tussen verschillende plekken en initiatieven zichtbaar te maken en te bevorderen willen we de sociaal-politieke samenhang versterken. Daarnaast willen we met deze nieuwsbrief mensen op de hoogte brengen van dingen die er in de wereld spelen en verslag doen van acties. Verder proberen we vorm te geven aan die strijd door als AGN deel te nemen aan acties en demonstraties, info- en discussieavonden te organiseren en radicale teksten en literatuur te verspreiden.

Posters voor pussy riot!

Hopelijk zullen er het komende jaar weer volop radicale, sociale, politieke en gezellige initiatieven georganiseerd worden waarmee we elkaar inspireren om in beweging te komen en te blijven. Zodat we ons samen kunnen verweren tegen sociale afbraak, verrechtsing en het oprukkende kapitalisme. En zodat we (verder) kunnen bouwen aan een werkelijk vrije, gelijkwaardige en sociale wereld zonder uitbuiting, bazen en politici!

En verder

COLOFON

inBeweging is de nieuwsbrief van de AGN en verschijnt irreguliere basis.

Bijdragen of meehelpen verspreiden? Mail naar agn@riseup.net

Studenten in het heetst van de strijd

Waar mensen zich belaagd, bedreigd of bedonderd voelen, zal strijd worden gevoerd. Zo ook voor studenten, en niet alleen in Nederland.

Enkele voorbeelden van de afgelopen jaren zijn demonstraties en acties in Griekenland, Engeland, Chili, Frankrijk, Canada en Nederland. Sommige protesten waren kortstondig, een aantal duurden wat langer, een enkele is nog bezig. De meest voor de hand liggende redenen waarom deze protesten plaatsvinden zijn geplande of uitgevoerde bezuinigingen ten aanzien van (hoge) scholen, universiteiten, studiebeurs, studietijd, en verhoging van het lesgeld.

De afgelopen decennia zijn in Nederland een aantal keren duizenden studenten de straat opgegaan om hun ongenoegen over bezuinigingen in het Hoger Onderwijs te laten merken. Dat dit ongenoegen op verschillende manieren kan worden uitgebeeld, en niet alleen door spandoeken te dragen en leuzen te scanderen, was goed te merken in Utrecht in 1994. Voor ongeveer tienduizend studenten en sympathisanten was onder andere de aangekondigde verhoging van het lesgeld voor het hoger onderwijs een goede reden om te demonstreren.

> LEES VERDER OP PAGINA 2

Actie tegen ABN-AMRO

Haal het geld waar het zit!

Zondag 19 augustus hebben activisten in Nijmegen de ABN AMRO aan het Keizer Karelplein beplakt met posters. Dit om te protesteren tegen de enorme bedragen gemeenschapsgeld die gebruikt zijn om falende banken als de ABN AMRO te redden, terwijl er tegelijkertijd zwaar bezuinigd wordt op sectoren als onderwijs, zorg, kunst en ontwikkelingssamenwerking.

De activisten hebben de Doorbraak campagne ‘Waar zit het?’ opgepakt. Deze

organisatie roept mensen op om posters op plekken te plakken waar wél veel geld zit. Zij willen de fabel doorprikken dat er zwaar bezuinigd moet worden op collectieve voorzieningen. Zo sluit Doorbraak aan bij het groeiende protest tegen het voortdurende falende beleid van banken.

Een groeiende groep mensen krijgt te maken met armoede als gevolg van de zogenaamd noodzakelijke bezuinigingen en worden zo slachtoffer van een crisis die zij niet veroorzaakt hebben. Er is geld genoeg voor iedereen, maar de rijken laten liever de gemeenschap opdraaien voor de puinhoop die ze er zelf van gemaakt hebben. 30 miljard gemeenschapsgeld om de ABN AMRO te redden en daarna nog bonussen opstrijken ook! Het land wordt uitgekleed om een rijke kliek rijker te maken.

Doorbraak roept iedereen op zich aan te sluiten om dit zieke systeem een halt toe te roepen.

Voor meer info kunt u contact opnemen met:

www.doorbraak.eu

nijmegen@doorbraak.eu

DOORBRAAK

Doorbraak is een linkse basisorganisatie die strijdt voor een ecologisch duurzame wereld zonder uitbuiting, onderdrukking en uitsluiting. Daarom vechten we van onderop tegen kapitalisme, patriarchaat, racisme, nationalisme, religieus fundamentalisme en militarisme.

café de plak

Collectief eet

Café de Plak is in 1976 opgericht en heeft destijds snel furore gemaakt als een plek waar je goed kon feesten. Naast het open karakter, wat uitnodigde om er lekker te blijven plakken, was het ook de eerste plek in Nijmegen waar homo’s met de gordijnen open konden feesten.

Verder werden er verschillende soorten uitgaansavonden georganiseerd, voor velerlei doelgroepen, voornamelijk de wat minder geaccepteerde subculturen. De overgang naar eetcafé ging geleidelijk en lang bleven de dansavonden de meest belangrijke bron van inkomsten. Langzaam werd het aanbieden van een goede, gezonde maaltijd hetgeen waar De Plak prioriteit aan gaf en werden de feesten wat naar de achtergrond gedrukt

SAMEN BEPAALT MEN DE TE BEVAREN KOERS

Na een interne revolutie jegens de eigenaren is De Plak vanaf begin jaren ‘80 verder gegaan in de vorm van een collectief café. Nu nog steeds wordt de zaak gerund door een collectief, bestaande uit 20 mensen, die beslissingen nemen tijdens de maandelijkse vergadering. Tezamen bepaalt men zo de koers die gevaren gaat worden en daarbij is het vooral van belang dat de bedrijfsvoering zo bewust mogelijk is; dat uit zich bijvoorbeeld in de keuze van producten die gebruikt en verkocht worden. De Plak streeft niet naar het maken van winst, maar het kunnen blijven aanbieden van

café Nijmegen

een goede maaltijd aan alle lagen van de bevolking. Als er onverhoopt een positief resultaat geboekt wordt, wordt de subsidiecommissie ingeschakeld om goede initiatieven te steunen, vooral op lokaal niveau. Verder zijn er allerlei commissies die taken op zich nemen die niet met 20 personen uit te voeren zijn.

Heden ten dage staat de Plak vooral bekend als een (collectief) eetcafé met een betrokken en eigenzinnig karakter waar je elke dag (vanaf 12 uur) terecht kunt voor een goede maaltijd tegen een vriendelijke prijs in een ongedwongen sfeer. Maar ook nu worden er nog (bijna maandellijks) feesten georganiseerd, waarvan VREEMD (www.ikbenvreemd.nl) het meest succesvol is. Dat is een ´queerparty extraordinaire` zoals dat voorheen gebruikelijk was in De Plak, met acts, DJs en steeds weer een andere look. Bovendien staat De Plak tegenwoordig ook op veel festivals met goede, betaalbare maaltijden, zoals Oranjepop, Drift en Habana aan de Waal.

CAFÉ DE PLAK

Elke dag geopend vanaf 12:00

Lunchen van 12:00 tot 16:00
Avondkeuken van 17:30 tot 21:30 uur

Vegetarisch en veganistisch eten prima mogelijk

Meer info en contact check http://www.cafedeplak.nl/

Acties tegen de Bastion Hotel Groep

Zaterdag 4 augustus trokken z'n 15 actievoerders, samen met een schoonmaakster, naar Bastion Hotel in Amsterdam. Hier heeft zij een conflict met haar voormalige werkgever over haar uitbetaling en contract.

Na contact opgenomen de hebben met de Anarchistische Groep Amsterdam (AGA) kwam aan het licht dat zij, terwijl in haar contract staat dat ze een vast uurloon heeft, ze betaald krijgt volgens stukloon.

Dit houd in dat ze per kamer (stuk) die ze schoonmaakt verdient. Vaak is het zo dat de tijd die voor je berekend is voor het schoonmaken van een kamer bij zo'n regeling veel minder is dan dat je daar in werkelijkheid mee bezig bent. Als je dat afzet tegen een aantal kamers in een uur resulteert dit er dan bij stukloon in dat je minder verdient dan bij uurloon (waar een minimumloon aan verbonden is).

Nadat de desbetreffende schoonmaakster aan de bel had getrokken bij haar baas/management werd ze geïntimideerd dat als ze moeilijk zou gaan doen ze haar baan kom verliezen. Als snel kwam ze na gesprekken met collega's er achter dat deze praktijk niet alleen voor haar geld maar van structurelere aard is. Er meldde zich al snel een tweede medewerker – deze wil graag annoniem blijven uit vrees voor baanverlies.

Uit boosheid en frustratie hierover heeft de schoonmaakster die zich als eerste meldde ontslag genomen maar wilt alsnog het geld waar ze recht op heeft, zo'n €60,-. Naast ook een einde aan de intimidatie en uitbuiting van haar voormalige collega's.

Hierop werd, samen met de AGA een campagne opgezet met picketlines voor Bastion Hotel om zo druk uit te oefenen en de eisen aan het management duidelijk te maken. Eisen waar Bastion Hotel niets van wilt horen en waarvan zij ook ontkennen dat er iets mis is.

Na de eerste picketline werden bij de tweede picket dinsdag 7 augustus vier mensen zonder enige aanleiding gearresteerd. Zij werden zonder enige aanklacht na een aantal uur weer op straat gezet wat erg doet denken aan pure intimidatie. Als reactie hierop riepen de AGA en de Vrije Bond op tot een grote picketline op zaterdag de 11de welke ook weerklank vond elders in het land, onder andere in Tilburg en Nijmegen.

Actie tegen Bastion Hotel in Nijmegen

Voor de deur van het hotel aan de Neerbosscheweg waren ongeveer 10 á 12 mensen met flyers, spandoeken, vlaggen en een megafoon. Bij aankomst stond de politie paraat om ons op te vangen en te kijken wat er ging gebeuren. We hebben duidelijk gemaakt wat we gingen doen en ging over tot onze actie.

Het spandoek werd bevestigd en er werden flyers onder de ruiten van nabij geparkeerde auto's geschoven. Ook is er een brief aan het management overhandigd met de eis dat we uitbetaling willen zien van het achterstallig loon, betere arbeidsomstandigheden en een einde aan de intimidatie van werknemers die voor hun rechten opkomen. Er is vervolgens nog aan een aantal gasten flyers uitgedeeld en een gesprekje gevoerd met een ex-schoonmaakster. Zij vond de actie super en herkende zich totaal in hetgeen waartegen wij ageerden.

Na een uur te hebben geflyerd etc zijn we weer vertrokken met de intentie terug te komen als Bastion niet over de brug komt.

Op de hoogte blijven over acties tegen Bastion Hotel Groep?

Check www.vrijebond.nl / www.anarchistischegroepnijmegen.nl

Kollektief Rampenplan

koken als actievorm

Kollektief Rampenplan is een basisdemocratische, anarchistische, DIY, mobiele actiekeuken, opgericht in 1981 bij de acties tegen de kerncentrale in Dodewaard. Door als basisgroep het koken voor allen op ons te nemen willen wij anderen meer ruimte en tijd geven om zich met het actievoeren zelf bezig te houden.

Wij koken in heel Europa bij acties en demonstraties (fietstochten, eurotops, en wat wij verder belangrijk vinden) voor 50 tot maximaal 7.000 mensen. Ons eten is biologisch veganistisch en ecologisch, dus zoveel mogelijk producten uit regio en seizoen, rekening houdend met afstand, politieke situaties en arbeidsvoorwaarden, met hoe producten geproduceerd worden en door zoveel mogelijk zelf te maken (sojamelk, seitan, spreads ed).

Doordat er niemand betaald wordt voor het verrichte werk binnen het kollektief kunnen we de prijzen laag houden (richtlijn 6,50 per persoon per dag voor drie maaltijden en koffie en thee) en op de meeste projecten met donaties werken. Als er geld overblijft worden daar projecten binnen de beweging mee ondersteund, verliesgevende kookprojecten mee betaald en gelijkgezinde keukens geholpen met opstarten.

Enkele projecten van het afgelopen jaar zijn Gorleben Castor transport, Anarchistische Pinksterlanddagen Appelscha, No Border Stockholm, Calais Migrant Solidarity in Calais, Klimacamp AusgeCO2hlt Manheim (bei Köln) en Groen Front (schaliegas, Schinveld).

Organiseer je iets en heb je een keuken nodig of lijkt het je leuk om eens mee te koken, stuur een mailtje naar ***ramp@antenna.nl*** of loop de keukentent binnen als je ons ergens tegenkomt.

Have fun anarchizing society!

ACTIEKAMPEN

Elk jaar zijn er - vooral in de zomer - vele actiekampen in europa.

Vanuit een bepaald thema zijn er op deze actiekampen workshops, discussies en worden er acties gedaan.

Zo was er afgelopen juli in Den Bosch het Landbouw-actiekamp en heb je elk jaar door heel Europa No-Border camps en bijvoorbeeld in Duitsland en Oostenrijk Antifa-camps die het thema fascisme, racisme en seksime behandelen.

VERZET OP DE CAMPUS

Anarchism; The name given to a principle or theory of life and conduct under which society is conceived without government—harmony in such a society being obtained, not by submission to law, or by obedience to any authority, but by free agreements concluded between the various groups, territorial and professional, freely constituted for the sake of production and consumption, as also for the satisfaction of the infinite variety of needs and aspirations of a civilized being.

Peter Kropotkin

Afgelopen 21 mei diende de rechtszaak die het ISO, de LSVb en de LKvV aanspande tegen de Nederlandse Staat. Dit omdat zij de langstudeerboete als onrechtmatig zien en deze in strijd is met de rechtszekerheidbeginselen. Op 11 juli deed de rechter zijn uitspraak en oordeelde dat de langstudeerboete rechtmatig is .

Na het verliezen van de rechtszaak verschijnt op de website van het ISO een persbericht waarin staat dat de studentenorganisaties zullen proberen tijdens de verkiezingen de langstudeerboete als nog van tafel te krijgen. Kai Heijneman, voorzitter van LSVb (landelijke studenten vakbond) zegt daarover: "Gelukkig neemt het draagvlak voor de langstudeerboete in de politiek af. Steeds meer politieke partijen spreken zich uit tegen de langstudeerboete". Kunnen wij hieruit afleiden dat het verzet tegen de bezuinigingen in het onderwijs dan toch gesmoord is en dat Kai en het ISO de bal leggen bij de politieke partijen? De verkiezingen komen er aan en de partijen komen mondjes maat weer terug op deze maatregel om toch maar weer zieltjes en zo ook macht te winnen.

Ik geloof echter niet zozeer in deze parlementaire weg, waar de wet van de meeste stemmen geldt, waar je als individu weinig tot geen inspraak hebt en waar de paden al gebaand zijn. Ik kan mij meer vinden in wat onder andere Kropotkin zegt; een samenleving gebaseerd op het leven in harmonie zonder onderwerping of overheersing waar zelf-organisatie, vrijwillige vereniging, wederzijdse hulp- een belangrijke plek innemen. Een samenleving waarin iedereen als het ware een architect is van het eigen, maar

> LEES VERDER OP PAGINA 6

Vrijheid voor Pussy Riot!

door Anarchist Black Cross Nijmegen

Op 21 februari 2012 hield Pussy Riot, een feministisch punkcollectief uit Rusland, een actie in de grootste kerk van Moskou tegen Poetin en zijn politieke beleid. Compleet in punkstijl met bivakmutsen en kleurrijke kleding zongen zij het nummer 'Maagd Maria, verlos ons van Poetin'. Het nummer roept Maria op om feminist te worden en premier Poetin te bannen. Tevens heeft het nummer een kritiek op meerdere leiders van de Russische Orthodoxe Kerk die Poetins patriarchale beleid steunen. Een werkelijke scheiding tussen Kerk en Staat in Rusland lijkt nog zeer ver weg.

Op 4 maart werden Nadezdha en Maria gearresteerd en op 15 maart werd ook Ekaterina gearresteerd en vastgezet. Zij werden verdacht van deelname aan de actie en van het onderdeel uitmaken van Pussy Riot. Alle vrouwen werden aangeklaagd voor 'hooliganisme' volgens artikel 213 van het Russische strafrecht. Hierop staat een maximale straf van 7 jaar cel: het openbaar ministerie eiste 3 jaar tegen Pussy Riot. Op 17 augustus deed de rechter uitspraak: 2 jaar cel

WEINIG AANDACHT VOOR INHOUD VAN PUSSY RIOT

[1] voor het zingen van een anti-Poetin punknummer...

De zaak rondom Pussy Riot heeft al veel internationale media-aandacht gekregen. Overal ter wereld werd er vol verontwaardiging in kranten en op tv bericht over het gebrek van vrijheid van meningsuiting in Rusland. Zelfs popster Madonna zei tijdens een concert in Moskou "te bidden voor de vrijheid van Pussy Riot". Bedankt Madonna, dat zal helpen. Dat er compleet geen aandacht geschonken is aan de boodschap van Pussy Riot bleek al uit het feit dat de (volwassen) vrouwen van de band meermaals in de media minzaam werden aangeduid als "meisjes". Waar het nummer dat tijdens de actie werd gezongen over ging is nauwelijks belicht[2]. De actie was namelijk gericht tegen het samengaan van de Russische Orthodoxe Kerk (ROK) en de Poetin-regering. Het ROK staat pal achter Poetin waardoor protest en verzet de kop in wordt gedrukt. Zo heeft de Kerk Poetin bijvoorbeeld benoemd als heilig figuur en riep zij de bevolking op om daarom niet in verzet te komen tegen Poetin en zijn beleid. Op deze manier is het ROK de tweede grote speler in het vuile politieke spel in Rusland en zorgen het ROK en de Poetin-regering voor een wederzijdse instandhouding van hun macht.

Pussy Riot deden hun actie op het altaar van de kerk: een plek die officieel verboden is voor vrouwen. Deze symbolische locatie versterkte een tweede boodschap van Pussy Riot, namelijk dat er verzet moet komen tegen de patriarchale en seksistische moraal en waarden die de Kerk promoot. Zoals Pussy Riot zelf liet weten is er in Rusland geen ruimte voor "vrijheid van keuze en de vorming van politieke, gender en seksuele identiteit, kritisch denken, multiculturalisme en aandacht voor hedendaagse cultuur".Naar aanleiding van de actie van Pussy Riot bracht de Unie van Vrouwen van het ROK zelfs een statement uit tégen feminisme.

Dit tezamen met de vele negatieve reacties vanuit de Russische politiek en Kerk, alsmede het belachelijke vonnis van 2 jaar laten enkel zien hoe hard acties zoals die van Pussy Riot nodig zijn in Rusland (en op vele andere plekken in de wereld).

In heel Europa zijn al sinds de arrestaties van de 3 vrouwen van Pussy Riot tientallen acties geweest, van picketlines bij Russische ambassades in London tot het omzagen van crucifixen in Kiev. Juist nu het duidelijk is dat Pussy Riot nog ruim 1,5 jaar in de bak blijft is alle steun nodig! Vele grassroots-groepen en individuen hebben solidariteit getoond en dat kan jij ook! Ook is er nog steeds hard geld nodig voor het betalen van advocaten en het levensonderhoud van kinderen van de (alleenstaande) vrouwen van Pussy Riot.

REL VOOR PUSSY RIOT!

Kijk voor meer informatie op www.freepussyriot.org

1 De celstraf van 2 jaar is inclusief het voorarrest. Dit betekend dat Nadezdha, Maria en Ekaterina nog ruim 1,5 jaar moeten zitten.
2 Kijk voor statements van Pussy Riot op de website www.freepussyriot.org onder het kopje 'documents'.

GEVANGENEN-ONDERSTEUNINGSGROEP

ANARCHIST BLACK CROSS (ABC)

ABC-Nijmegen heeft een campagne opgezet voor solidariteit en vrijheid voor Pussy Riot.

Kijk voor updates over solidariteitsacties in Nijmegen rondom Pussy Riot op de site van ABC Nijmegen:

abcnijmegen.wordpress.com

ook vooral van het gemeenschappelijke leven.

Hoe kijk je als anti-autoritaire student aan tegen een groot instituut,zoals de universiteit waar je zelf onderdeel van bent? Ik ben van mening dat een universiteit geen bedrijf zou moeten zijn waar marktwerking regeert en dat afhankelijk is van haar investeerders, waar er geprofiteerd wordt ten koste van anderen. Waar de student een product is dat (door een) efficiënt(e) hantering (en) winstgevend moet zijn.

BEZUINIGINGEN OP HOGER ONDERWIJS SLECHT VOOR "ONZE" ECONOMIE?

Het bizarre van de reacties van enkele studentenorganisaties en studenten op de aangekondigde bezuinigingen op het hoger onderwijs is dat deze slecht zouden zijn voor "onze" economie. Dat dit haarfijn aansluit bij het beleid van marktwerking waar de student als een (efficiënt) product wordt gezien?, wordt dus even vergeten. Waar zijn de claims voor zelfontplooiing en persoonlijke en educatieve ontwikkeling gebleven? Het zal mij aan m'n reet roesten dat de bezuinigingen slecht zouden zijn voor deze economie. Een economie die goed is voor de gevestigde elite die slapend rijk wordt ten koste van andere. Mede om deze redenen voel ik mij niet verbonden met de verschillende studentenorganisaties en vind ik het belangrijk om zelf in actie te komen.

Een alternatief voor deze gestructuraliseerde machtsorganisaties is om zelf dingen te ondernemen en te handelen als men ontevreden is. Studentenbewegingen en studenten hebben zich door de jaren heen op verschillenden manieren geuit tegenover misstanden. Het artikel "studenten in het heetst van de strijd" in deze nieuwsbrief geeft hier een klein overzicht.

Maar wat zou je kunnen doen? Een veel gebruikte tactiek binnen verschillende sociale bewegingen is directe actie. Hiermee wordt bedoeld dat mensen direct handelen en of ingrijpen, op onwenselijke situaties of processen waarvan men wil dat deze veranderd of gestopt moetenworden. Het doel van een actie kan variëren: van het daadwerkelijk tegenhouden van een ongewenste bezigheid tot het onder de aandacht brengen van een thema of een discussie op gang brengen. Voltairine de Cleyre schreef in 1910 een speech over directe actie. Hierin legt ze uit dat iedereen die ooit bedacht had dat zij ergens recht op hebben, en daar dan ook voor opkwomen, alleen of met anderen, en niet naar externe autoriteiten gaat met de vraag of zij dit probleem kunnen oplossen, een directe activist is. Wat zij hier eigenlijk mee wil zeggen is dat in feite iedereen een directe activist is en dat mensen altijd al voor hun rechten zijn opgekomen. Het opkomen voor je rechten uit zich natuurlijk op allerlei manieren en door de jaren heen zijn verschillende tactieken en methodes gebruikt. Enkele voorbeelden van directe actie methodes zijn stakingen, bezettingen, creëren van alternatieven, sit-ins, posters plakken, blokkades en sabotages. Wat opvalt aan deze tactieken is dat deze vaak direct van invloed zijn op het proces wat gaande is. Doordat de veroorzaker van het probleem direct geconfronteerd wordt met de actie is het vaak moeilijk voor hen om hier geen aandacht aan te besteden en kan je als eisende partij gehoord worden.

Om dit hele verhaal maar even in de context van de hedendaagse studentenstrijd te plaatsen: wat zouden wij als ontevreden studenten kunnen doen? Je zou kunnen beginnen om jezelf en anderen te organiseren in zogenaamde affiniteitsgroepen. Dit zijn meestal kleine groepen mensen met een gedeelde ideologie die zich organiseren op een niet-hiërarchische manier met een bepaald doel of topic voor ogen en waar men besluiten neemt op basis van consensus. Dit is een effectieve manier om je te organiseren omdat het vaak kleine groepen zijn. Je maakt beslissingen en stelt doelen met mensen met wie je affiniteit hebt. Een andere voordeel van deze vorm van organisatie is dat het moeilijker is repressie uit te oefenen op decentrale organisatiestructuren. Vanuit deze organisatie zou je verder kunnen kijken naar eventuele actievormen of doelen.

Uit onvrede over het collegeaanbod zouden wij bijvoorbeeld een collegezaal kunnen bezetten om hier college te organiseren waar wij als studenten zelf de invulling bepalen. Denk bijvoorbeeld aan discussie's en gastcolleges. Als student moeten wij toch zelf kunnen bepalen wat wij interessant vinden en waar wij

DIRECTE ACTIE IS EEN BREED BEGRIP EN ER ZIJN VEEL MOGELIJKHEDEN

college over willen volgen? Door zelf eten en drinken te verstrekken op het universiteiten terrein zouden wij een alternatief aan kunnen bieden voor het dure en "ongezonde" eten in de kantines. Dit zou een protest kunnen zijn tegen de vercommercialisering van de universiteit. Wij kunnen onderzoekscentra bezetten omdat wij het niet eens zijn met bepaalde onethische onderzoeken of financierders.

Directe actie is een breed begrip en er zijn veel mogelijkheden. Elke situatie is anders en vraagt daarom ook om een andere tactiek. Wees creatief, we moeten namelijk in ons achterhoofd houden dat de universiteit van ons is, diegene die er studeren, lesgeven, schoonmaken, onderzoeken en discussiëren. Wij moeten proberen hieruit een gemeenschap op te bouwen. Samen kunnen we, en laten we de universiteit werken!!

VOOR NIEUWELING TOT DE GEVORDERDE GEDACHTENPIRAAT

THEORIE EN RADICALE LITERATUUR VOOR IEDEREEN, JONG EN OUD

ELKE ZATERDAG VAN 12:00 – 17:30
LIDMAATSCHAP GRATIS, BOEK LENEN TEGEN €5,- BORG
DE KLINKER, VAN BROECKHUYSENSTRAAT 46, NIJMEGEN

MAKE CAPITALISM HISTORY

WWW.ANARCHISTISCHEGROEPNIJMEGEN.NL / WWW.VRIJEBOND.NL

all power to the People

Een groot aantal van die mensen betrad station Utrecht Centraal, waardoor het treinverkeer van ongeveer half Nederland plat lag.

Recentelijker is het protest van januari 2011. Ongeveer 15.000 Studenten komen samen op het Malieveld in Den Haag. Inzet van het protest zijn de bezuinigingsmaatregelen van kabinet Rutte, waaronder de gehate langstudeerboete. Na een dagje "feest" besluiten honderden van de aanwezigen aan het einde van de dag naar het Binnenhof en het ministerie van onderwijs te gaan, om te protesteren aan de voordeur van de schuldige partijen. Deze "wilde" manifestaties worden door de politie zeer hardhandig aangepakt. Aan het eind van de dag worden een twintigtal mensen opgepakt, de rest gaat naar huis. Het kabinet houdt vast aan de plannen en slechts een aantal kleine vervolgacties volgden.

Internationaal gezien is de studentenstrijd in Nederland bijna niet noemenswaardig. Vanuit verschillende hoeken vraagt men zich af hoe strijd en verzet kan groeien onder studenten in Nederland. De actiebereidheid is er namelijk wel. Maar, is men te druk? Is het wel ècht nodig? Hebben we het nog niet slecht genoeg? Studenten kunnen in actie komen tegen hetgeen waar zij de dupe

BEZUINIGINGEN IN EEN BREDER MAATSCHAPPELIJK PERSPECTIEF PLAATSEN

van zijn, en terecht. Maar het is vrijwel onmogelijk om bezuinigingen niet in een breder maatschappelijk perspectief te plaatsen. Twee voorbeelden uit het buitenland illustreren wat er allemaal mogelijk is.

Canada

Op dit moment zijn er in Quebec, Canada, hevige protesten gaande. Sinds 13 februari 2012 zijn (o.a.) studenten massaal aan het staken; de meeste 'Colleges' en 'Universities' worden grotendeels niet gebruikt voor lessen. Het protest is ontstaan uit onvrede met de voorgestelde verhoging van het collegegeld. De provincie Quebec heeft het laagste collegegeld van het land, dus je zou kunnen stellen dat het zo erg niet kan zijn voor de studenten aldaar. Nadat dit "collegegeld-privilege" naar voren werd gehaald door tegenstanders en critici van de protesten, werd die kritiek door de actievoerende studenten aangegrepen om het idee van hun protest uit te breiden.

Waarom niet lager collegegeld, in het hele land, waarom niet gratis? Bewust van hoe de wereld voor de meeste mensen niet pracht en praal is -maar dat voornamelijk een elitaire minderheid de vruchten plukt, en eet- zijn vrije marktwerking en prijsbepaling een onderwerp van de strijd geworden, ook buiten het onderwijs. De tijdelijke groep CLASSE, een coalitie opgezet om de collegegeldverhoging te counteren, zegt in hun manifest: "Where is justice, when a hospital can charge the exact same fee from a lawyer as from a bag clerk? For the lawyer, the amount is minimal; for the bag clerk, it is a back-breaking burden", waarmee ze duidelijk maken dat het om meer gaat dan alleen collegegeldverhoging. Langzaam maar zeker kwam er meer besef van hoe het schoolsysteem in hun land werkt, en hoe het landsbestuur werkt. Is het wel eerlijk als een kleine groep mensen die zich vertegenwoordiger van een bevolking noemt, beslissingen neemt waar een groot deel van dat land het niet mee eens is? Zo is één van de nieuwe eisen 'direct democracy' geworden; degenen die het aangaat nemen een beslissing, niet een kleine, "gekozen" groep.

Niks mis mee om tot de bodem te gaan als het gaat om het oplossen van problemen, toch?! Als je huis op instorten staat, ga je toch niet alleen de muren schilderen, dan maak je de fundering weer goed. Dat de regering van Quebec hier niet op zit te wachten maakte ze duidelijk met het aannemen van Bill 78 op 18 mei, een wet die erin voorziet dat het semester van dit jaar werd opgeschort, in de hoop zo het protest te stoppen en de staking te breken. Een ander gedeelte van de wet eist dat samenkomsten van meer dan 50 mensen van te voren worden gemeld. Dit werd opgevat als een aanval op democratische beginselen en verduidelijkte de legitimiteit van het protest.

Het eind in zicht? Volgens Bill 78 zou er vanaf 11 augustus weer een schoolplicht zijn. Alhoewel een aantal studentenbonden hebben besloten de staking te be-eindigen, is er nog lang geen einde van de staking. Overige studentenbonden die geen vertrouwen hebben in de politiek zullen doorgaan en met de Quebec-verkiezingen van 4 september in het verschiet lijkt het erop dat het nog heel interessant kan worden.

Chili

In Chili was er van 1973 tot 1990 een dictatuur onder Pinochet. Op de laatste dag van dat regime werd een schoolsysteem ingevoerd dat tot 2006 bijna onveranderd bleef. Ondanks beloofde hervormingen van democratisch gekozen regeringen gebeurde er bijna niets. In 2006 was het voorstel van de regering tot verhoging van het lesgeld en een beperking op de reispas de directe aanleiding om een langdurig ongenoegen te manifesteren. De demonstraties begonnen klein en schoolgebouwen werden bezet. Er waren enkele geweldadige confrontaties met de politie en alhoewel die niet bijdroegen aan sympathie van de bevolking was dit geen reden om te stoppen. Steeds meer studenten, maar ook middelbare scholieren, leraren en ander onderwijspersoneel, sloten zich aan bij het protest. De verschillende door de overheid voorgestelde veranderingen werden door de studenten keer op keer gezien als onvoldoende. De minister van onderwijs vond dat alleen dialoog een oplossing zou brengen. Eén van de eisen van de studenten was directe inspraak in het schoolsysteem, iets waar de wet uit 1990 niet in voorzag, ook niet voor leraren. De protestacties werden steeds meer en groter. Uiteindelijk werd opgeroepen voor een Nationale Staking, aangezien de regering niets doet om de eisen van de studenten in te willigen. Net voor de staking werd nog gepoogd te

STAKING VAN 800.000 STUDENTEN, SYMPATHISANTEN EN ONDERWIJSPERSONEEL

onderhandelen, maar toen bleek dat de vervanger van de minister -in plaats van de minister zelf – er was, was dat reden voor de studentenafvaardiging om weg te lopen. Aan de daarop volgende Nationale Staking doen rond de 800.000 studenten, sympathisanten en onderwijspersoneel mee. In juni dat jaar wordt een akkoord bereikt, en houden de bezettingen en stakingen op. Onderdeel van het akkoord was dat studenten worden opgenomen in een commissie voor het ontwikkelen van langdurige hervormingen.

In mei 2011 wordt het vuur weer helemaal aangewakkerd. In essentie is er weinig veranderd voor de studenten en scholieren. De complete hervormingen zijn er nog steeds niet, er zijn geen publieke universiteiten bijgebouwd in de afgelopen 20 jaar en het feit dat sommige universiteiten winst draaien is een doorn in het oog van vele studenten. De ongelijke verdeling van rijkdom,

Boekrecensie: Metropole

Een nieuwe titel tussen de sterren van George Orwell en Franz Kafka?

door Björn

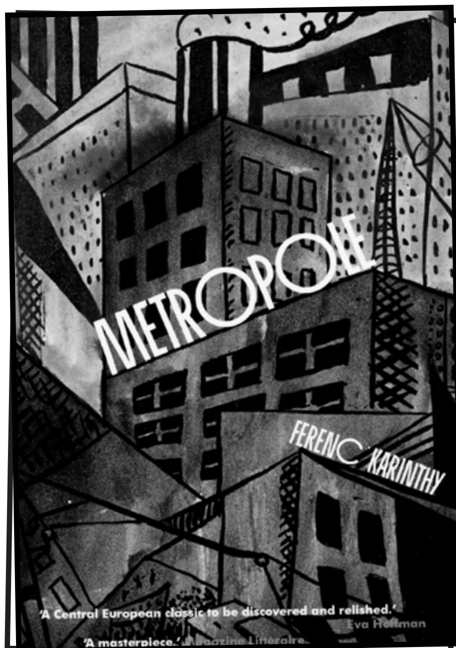
Ik kreeg dit boek per post opgestuurd van een vriendin uit Engeland. In eerste instantie was ik echter niet direct verkocht toen ik het voor me had, De titel was nogal vaag en van de auteur had ik nog nooit gehoord. Het beland in eerste instantie dan ook onder een stapel politieke stof waarvan ik me al een jaar had voorgenomen om hier een keer doorheen te spitten.

Toen ik een lange reis ging maken met veel leesmogelijkheden(lees: saaie momenten, lange autoritten) nam ik het boek mee in mijn rugtas om het daarna in een adem uit te lezen en me totaal verbijsterd achter te laten.

Het boek is geschreven door Ferenc Karinthy, een inmiddels overleden

ELLE LANGE RIJEN IN EEN OVERBEVOLKTE STAD MET EEN ONBEGRIJPELIJKE TAAL

schrijver uit Budapest, Hongarije.Nog nooit van de beste man gehoord en vele met mij (nadat ik het boek had gelezen wou ik het er met jan en alleman over hebben wat niet echt wilde vlotten... wellicht na deze recensie)

Het boek verteld over een persoon genaamd Budai een taalkundige die op weg is naar Helsinki voor een conferentie. In het vliegtuig valt hij in een diepe slaap en bij aankomst op zijn bestemming laat hij zich in een roes meeslepen door gedram van reizigers en pendelbussen, bij tijd en wijlen afvragend waarom hij Helsinki niet herkent als de Havenplaats die hij zo vaak heeft bezocht. Eenmaal aangekomen bij het hotel wordt hij op korte en onbegrijpelijke wijze verzocht de bus te verlaten en bij het uitstappen realiseert hij zich al snel dat hij zich in een enorme metropool bevind waar mensen in ellenlange rijen wachten op onbegrijpelijke dingen, mensen op een botte manier met elkaar communiceren in een taal die hij nog nooit heeft gehoord en ook nergens kan plaatsen. In zijn zoektocht naar een uitweg of een oplossing loopt hij voortdurend tegen een muur van bureaucratie en dat alles in een overbevolkte stad die alles en iedereen onderdrukt, vervuild is en waar geen weg uit lijkt.

Het verhaal geeft je een enorm beklemmend en surrealistisch gevoel waar je meer en meer van wil lezen en weten.

De vergelijkingen met metropolen van onze tijd als London, Berlijn zijn soms erg treffend.

Het individualistische gedrag, het onbegrip en de onderdrukking van het individu, het gevoel dat je overal in de gaten wordt gehouden, de eeuwige stroom mensen en drukte zijn zo goed beschreven in dit boek dat het zich aan je vastklampt.

Op de achterkant van dit boek wordt het boek vergeleken met 1984 en The Trial wat absoluut geen understatement is.

---

de vrije markt en onvrede met het huidige politieke systeem worden ook strijdpunten:

> *“We reject that a small elite of right-wing and Concertación politicians decides our educational future and enrich themselves at the expense of the dreams of millions. Education and knowledge are essential for Chile’s future, and its development cannot remain in the hands of a few. It is time to create an alternate educational structure to the model imposed by big business. It is time that the majority of the population chooses. It is time to build a new education and a new democracy.”*

Tot op heden zijn er, bijna continu, protesten gaande met een grote diversiteit van participanten, waaronder middelbare scholieren die zich hard inzetten voor de strijd. Net zoals in 2006 worden verschillende tactieken gebruikt, waardoor velen zich op hun eigen manier nuttig kunnen maken. Door het aanhoudende karakter van de protesten en het draagvlak onder veel verschillende groepen in de samenleving, lijkt het meer een breed gesteunde opstand dan een geisoleerd studentenprotest.

De juiste weg

Voor zowel Canada als Chili geldt dat de opstelling van de regering, die de protesten bestrijdt met juridische repressie en keihard optreden van politie, alleen maar leidt tot een radicalisering van vele studenten, scholieren en sympathisanten. Doordat de studenten erkennen dat zij niet de enigen zijn die benadeeld worden of onrecht worden aangedaan, kunnen zij rekenen op sympathie, solidariteit en strijdbaarheid van vele andere groepen. Maar zeg nou zelf…als protest met zo veel repressie wordt beantwoord, maar door steeds meer mensen wordt gesteund, dan is de juiste weg gekozen.

Meer info over de studentenstrijd in Chili en Quebec is te vinden op The Real News:

http://therealnews.com

Zoeken op ‘Quebec student strike’ of ‘student Chili’

Ook zijn de filmpjes van Submedia.tv hebben info hier over. Waaronder de laatste: ACAB

http://youtu.be/511ujqn6Z4U

Wie niet stemt heeft niets te zeggen?

door Tommy Ryan

In de komende periode zal je het vast weer veel horen: "Wat ga jij stemmen?". Als je hier niet echt een antwoord op weet ben je geen uitzondering. Velen voelen zich totaal niet gerepresenteerd door enige politieke partij.

Soms kan je jezelf wel vinden in een paar vage leuzen voor "vooruitgang" en "verandering" die de ene of andere partij heeft, maar als je in de programma's duikt komen de algemeenheden al snel naar boven. Elke partij pretendeert het beste voor te hebben met 'het land'. En voor sommigen zal dat vast ook wel zo zijn, maar ook bij hen is vaak heel wat mis met de manier waarop ze dat dan willen bereiken. En vooral ook wie er dan bij dat 'betere land' horen.

Meestal hoor je van je omgeving dat als je niet gestemd hebt, je ook niet mag klagen over waar je het niet mee eens bent. Dat je er ook niets aan gedaan hebt om het te veranderen. Maar is stemmen wel een manier om iets te veranderen? Hoe vaak hebben politici echt gedaan wat ze beloofden? En als ze dat ene ding doen wat ze beloofden, doen ze dan niet ook weer 'tig andere dingen waar je helemaal niet achter kunt staan? En hebben we eigenlijk wel zelf gekozen dat het politieke systeem zo in elkaar zit zoals dat het nu is?

Het is vooral die laatste vraag die een antwoord biedt op de hoofdvraag. Verder uitgewerkt stelt je omgeving dus alsof je de verplichting hebt te stemmen omdat een instantie buiten jezelf je die mogelijkheid opdringt – zelfs als je jezelf helemaal niet kan vinden in het gene waaruit je uit dan moet kiezen. Of als je überhaupt de manier waarop de politiek wordt bedreven – meerderheidsstem bijvoorbeeld, of onherroepelijke representatie afwijst.

In het huidige politieke systeem – de liberale democratie – wordt aanspraak gemaakt op een soort 'sociaal contract'. Dit 'sociale contract' is een metafoor die onder andere door de politiek filosoof Hobbes werd gebruikt als de verbeelding van het afdragen van eigen initiatief en verantwoordelijkheden aan een overheid en staat in ruil voor bescherming. Een relatie die nu een belangrijk onderdeel is van hoe de staat onze samenleving organiseert en hoe deze zichzelf hierbinnen legitimeert.

Als anarchisten stellen wij echter dat vrije organisatie en associatie de belangrijkste grondvesten zijn van een vrije en rechtvaardige samenleving. De relatie die je met iemand of een groep mensen aan gaat moet op elk moment ook weer vrijwillig kunnen worden beëindigd.

> Stel je moet kiezen of je pindakaas mét of zonder stukjes noot wilt, die ene dure of die wat goedkopere. Maar je wilt helemaal geen pindakaas?

Hoewel we zijn opgevoed en opgeleid om in dit systeem te functioneren, heeft het tekenen van het eerder genoemde 'sociale contract' echter nooit daadwerkelijk plaatsgevonden. En ook is er geen mogelijkheid tot het opzeggen ervan. Er is in het geval van verwerping dus geen mogelijkheid tot het opzeggen en daarmee vergaat de vrijwilligheid van de associatie. Hiermee kun je de legitimiteit van dit contract denk ik legitiem van de hand wijzen. Wat dan daarmee ook geldt voor de vorm van organisatie volgens de parlementaire democratie, de Tweede Kamer en haar andere instanties.

Niet stemmen creëert nog geen alternatief

Uiteraard is dit een nogal filosofisch en abstract verhaal en gaat dit vooral over schuldgevoel. Wat belangrijker is echter, is het alternatief op al dan niet stemmen. Een legitieme vraag in de zoektocht naar een alternatief waar wel of niet stemmen een onderdeel van is. Want zowel stemmen als ook enkel niet-stemmen creëren nog geen alternatief.

Een alternatief ontstaat pas op het moment dat we hier iets tegenover stellen. Dat vergt inzet, studie en organisatie. Door onze stem te behouden en deze niet enkel te staan aan politici in de stemhokjes kunnen we zelf onderzoeken hoe we onze leefomgeving willen inrichten - hoe we willen werken, leven – en onze vonken de kans geven uit te groeien tot een sterk vuur van werkelijke verandering die niet direct geketend is in de beperkingen van de oude financiële en hiërarchische wereld.

Net als dat verdrukking en machteloosheid een product van mensenhanden kan zijn, kunnen we met hard werken ook vrijheid en gelijkheid doen kiemen en oogsten. Er is een rijke geschiedenis van antiautoritaire experimenten en initiatieven en de pogingen om vrij te breken zijn ook nu overal over ter wereld te zien – van de opstanden in het Midden-Oosten en de Occupy-beweging en van Griekenland tot Zuid-Amerika en via de andere andere kant terug.

THE PARTY'S OVER
beyond politics, beyond democracy

Pamflet van CrimethInc. over verkiezingen, partijpolitiek en zelforganisatie. Binnenkort verkrijgbaar in Nederlandse vertaling door de AGN.

Engelstalige versie te downloaden op www.crimthinc.org

De Onderbroek

feesten en verkleden

In de kelder van woon- werkpand De Grote Broek bevindt zich het pareltje van het Nijmeegse nachtleven: de Onderbroek.

Dit pareltje wordt door vrijwilligers in de vorm van een collectief in stand gehouden, een collectief dat vooral een podium wil bieden aan allerlei artiesten die een tegengeluid aan alle Nijmeegse nachtmensen willen laten horen. Ja, de Onderbroek is een broeiplaats voor tegencultuur, en hier zijn we er trots op. En dat mag ook best, vinden wij. In een ongedwongen sfeer willen we dat iedereen ongeacht huidskleur, sekse, gender, afkomst of inkomst van het nachtleven kan genieten. Daarom houden we de entree en drankprijzen zo laag mogelijk en is er ook een zerotolerancebeleid tegen seksistisch, homofobisch en racistisch gedrag. De meeste dranken zijn ook biologisch en mocht er toevallig een bakje chips op de bar liggen, aarzel niet en pak er gewoon een paar voor jezelf want ze zijn veganistisch en dus volledig plantaardig, diervriendelijk en geschikt voor iedereen!

Het geld dat je in de Onderbroek uitgeeft wordt gebruikt om verschillende acties te ondersteunen. Zo werd tijdens de afgelopen zomerfeesten een benefiet gehouden voor The Black Fish project, een groep van enthousiaste activisten die zich inzetten voor het preservering van het marineleven en directe actie voeren tegen de marine massamoorden. Het zit dus zo dat een simpel en plezierige bezigheid, als een biertje drinken, tot de bescherming van walvissen in de Farao eilanden leidt! Aarzel niet, en kom vooral een keer langs om kennis te maken met de leukste, gekste en meest verantwoordelijke feestkelder van Nijmegen!

De Onderbroek

Elke donderdag en vrijdag kroegavond vanaf 9:30

Zie voor het gehele programma de maandflyer en http://www.grotebroek.nl/

Anarchistische Groep Nijmegen

wie wij zijn en wat wij doen

Anarchisme? Heel beknopt staat anarchisme voor een samenleving zonder hiërarchie; geen bazen, klasse of onderscheid tussen sekse, seksuele voorkeur of herkomst dus. Een wereld waarin iedereen gelijke rechten heeft, meebeslist over de dingen die invloed op haar of hem hebben, gelijk meebeslist over de bestemming van de opbrengst van zijn of haar arbeid, vrij is te gaan en te staan waar ook op de wereld, vrij is zich te organiseren en werkt op basis van samenwerking en solidariteit in plaats van competitie. Een heel andere wereld dan de huidige…

Met de AGN proberen we een praktijk te ontplooien en voorzieningen te treffen waarbinnen wij onszelf als revolutionaire beweging kunnen ontwikkelen.

Dit doen we door het opzetten van eigen structuren, creëren van onderlinge solidariteit, ontwikkelen van educatief materiaal dat handvatten biedt in het streven naar die klasseloze, horizontaal georganiseerde samenleving en het stimuleren van zelfontplooiing.

VAN THEORIE NAAR PRAKTIJK

We willen anarchistische structuren te creëren, acties en de manier van organiseren binnen de beweging verbeteren en het begrip over de wereld te vergroten.

Zo hebben we geholpen met het opzetten van een bieb en hebben we een distro waarmee we goedkoop anarchistische literatuur beschikbaar stellen. Hiermee staan we op eigen activiteiten die van anderen.

Tevens zijn we aangesloten bij de **Vrije Bond**: een landelijke anarchistische organisatie, waarmee we kunnen bijdragen aan het ontwikkelen van een groter anarchistisch netwerk.

Ook organiseren we activiteiten om het anarchisme in praktijk te brengen en mensen hiermee in aanraking te laten komen. Denk hierbij aan info- en discussieavonden, benefieten en kleine acties.

MEEDOEN?

Ben je geïnteresseerd en wil je meehelpen? Zoek je een groep bij jou in de buurt, heb je hulp nodig bij het opzetten van een eigen groep of heb je andere vragen? Spreek een van ons aan of mail **agn@riseup.net**.

www.anarchistischegroepnijmegen.nl

POSTERS VOOR PUSSY RIOT

De avond dat pussy Riot is veroordeeld tot 2 jaar celstraf zijn er in Nijmegen posters geplakt met de eis tot vrijlating

TO PROTEST IS WHEN I SAY I DO NOT LIKE THIS

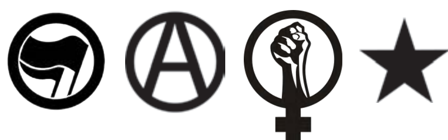
RESISTANCE IS WHEN I PUT AN END TO WHAT I DON'T LIKE

Ulrike Meinhof

HOUD VOOR UPDATES VAN RADICALE, SOCIALE ACTIVITEITEN IN NIJMEGEN DE AGN WEBSITE IN DE GATEN

WWW.ANARCHISTISCHEGROEPNIJMEGEN.NL

Agenda

agenda voor een actief nijmegen

Augustus

•24 augustus - 2 september / Antifa-Summercamp / Dortmund, Duitsland / www.antifacamp.org

September

•8-9 september / Nacht van de On-verkiezingen / Duvelhok, Tilburg / 20:00

•14-16 september / Groenfront Gathering / Thyencamp, Denthe / www.groenfront.nl

Oktober

•2 juli / Lezing - Peter Singer over dieren rechten / Collegezalencomplex Radboud Universiteit Nijmegen / 20:00

November

•16-18 november / 2.Dh5-festival / activisten (samen)scholing / Amsterdam / www.2dh5.nl

Sociale en zelfwerkzame plekken en groepen

een korte opsomming in Nijmegen

Plekken

De Grote Broek

Autonoom centrum / voor programma zie maandflyer en website

De Onderbroek / poppodium, bar en disco / donderdag en vrijdag kroegavond

De Klinker / woensdag soepcafé 18:30 / zaterdag dagcafé 12:00-18:00 / zaterdag & zondag eetcafé vanaf 18:00

Tweede Walstr. 21
Van Broekhuysenstr. 46
www.grotebroek.nl

De Bijstand

Kroeg / dagelijks geopend / 15:00-03:00

van Welderenstr. 104, Nijmegen
www.debijstand.nl

De Plak

Collectief eetcafé met een betrokken en eigenzinnig karakter / elke dag geopend vanaf 12:00

Bloemerstraat 90, Nijmegen
www.cafedeplak.nl

De Paraplufabrieken

Woon-werkpand met kroeg, exporuimte, verschillende kleine onderneminkjes / vrijdag vanaf 16:00 kroegavond

Van Oldenbarneveldstr. 63a, Nijmegen
www.plu.nl

Stichting Overal

Kringloopwinkel, geeft subsidies weg aan goede doelen / woensdag & donderdag van 14.00-17.00

Bredestraat 52, Nijmegen
www.overal.org

Basta

Ideële kringloopwinkel / woensdag 14:00-17:00 en zaterdag 12:00-17:00

Begijnenstr 34, Nijmegen
http://stichtingbasta.blogspot.com/

Groepen

Anarchistische Groep Nijmegen

Werk- en actiegroep die met theorie en praktijk verbind voor nieuwe dagen.

www.anarchistischegroepnijmegen.nl
www.vrijebond.nl

Anarchist Black Cross

Gevangenenondersteuning en anti-gevangenissysteem werkgroep

abcnijmegen.wordpress.com

Anarchistische Bieb De Zwarte Uil

Bibliotheek met radicale literatuur voor die andere wereld waar je eigenlijk altijd al van droomde / elke zaterdag 12:00-17:30

Doorbraak Nijmegen

Lokale groep van de landelijke linkse basisorganisatie Doorbraak

www.doorbraak.eu

Mulawan

No-Border keukencollectief dat tweewekelijks soli-eetcafé organiseert in de Klinker.
Check www.grotebroek.nl voor meer info en openingstijden

Stichting Gast

Migranten en geïllegaliseerden steunpunt in Nijmegen

www.stichtinggast.nl

Straatmensen voor Straatmensen

Kookgroep van voor en door de dak en thuislozen in Nijmegen.

http://www.straatmensen.nl

Bataforum

Communicatieplatform voor linkse acties en activiteiten

www.bataforum.nl

BIJDRAGEN AAN INBEWEGING? MAIL ONS OP AGN@RISEUP.NET